

UCHWAŁA Zarządu
STOWARZYSZENIA SIEĆ SOLIDARNOŚCI

nr SSS-Z_03 z dnia 17.02.2025 r.

w sprawie nadania imienia Mieczysława Gila placowi lub ulicy w Krakowie

1. Na podstawie § 30. Statutu Stowarzyszenia „Sieć Solidarności”, Zarząd podejmuje uchwałę o upamiętnienie Mieczysława Gila, nazwaniem jednego z placów Krakowa, Jego imieniem.
2. Zarząd upoważnia prezesa zarządu Edwarda E. Nowaka do reprezentowania stowarzyszenia w tej sprawie.
3. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia

Uzasadnienie:

Stowarzyszenie „Sieć Solidarności”, kultywujące ideały i wartości ruchu społecznego SOLIDARNOŚĆ powstałego w wyniku podpisania Porozumień Sierpniowych 1980 roku, występuje do Prezydenta m. Krakowa z wnioskiem o uhonorowanie **Mieczysława Gila** – nazwaniem jednego z placów lub ulic Krakowa, Jego Imieniem.

Mieczysław Gil (ur. 9.01.1944, zm. 29.09.2022), był wybitnym działaczem NSZZ ‘SOLIDARNOŚĆ’, Przewodniczącym Komisji Robotniczej Hutników NSZZ ‘SOLIDARNOŚĆ’ b. Huty im. Lenina, przywódcą Solidarności małopolskiej, członkiem władz krajowych, skazanym na więzienie za kierowanie strajkiem przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego, opozycjonistą, w dniu 4 czerwca 1989 r. wybrany posłem na Sejm, później senatorem III Rzeczypospolitej Polskiej, a także hutnikiem i dziennikarzem.

Uważamy, że najwłaściwiej byłoby uhonorować Mieczysława Gila nazwaniem Jego imieniem Placu w pobliżu hutniczego kombinatu, w którym pracował, działał, walczył o wolność. Proponujemy, aby był to Plac przy Bramie Głównej Huty, znajdujący się pomiędzy budynkami centrum administracyjnego na zakończeniu wiodącej do niego Alei Solidarności.

Jeśli ten teren jest własnością Arcelor Mittal Poland prosimy o uzgodnienie tego wniosku z władzami spółki lub realne wsparcie naszych starań.

Do wniosku zostanie załączony opracowany przez stowarzyszenie Biogram Mieczysława Gila

Edward E. Nowak

Prezes Stowarzyszenia
„Sieć Solidarności”

Biogram śp. Mieczysława Gila

Mieczysław Gil (ur. 9.01.1944, zm. 29.09.2022); ukończył Technikum Hutniczo-Mechaniczne w Krakowie (1963). W latach 1963–1982 pracownik Stalowni Konwertorowej Huty im. Lenina (HiL) w Krakowie, od 1978 redaktor pisma zakładowego „Głos Nowej Huty”.

W VIII 1980 uczestnik strajku, następnie rzecznik na Wydz. Stalowni Martenowskiej HiL. Od IX 1980 w „Solidarności”, w zarządzie powstającej Komisji Robotniczej Hutników, doradca KRH podczas rozmów i podpisania porozumienia z dyrekcją.

Wiceprzewodniczący MKZ Kraków (od XII 1980 MKZ Małopolska) odpowiedzialny za sekcję prasy. Od X 1980 w redakcji pisma MKZ „Wiadomości Krakowskie”; od 28 XI 1980 współkierujący MKZ wraz z Andrzejem Cyranem; I-VII 1981 p.o. przewodniczącego. W I 1981 w składzie delegacji MKZ na rozmowy z Komisją Rządową po strajku w nowosądeckim Ratuszu.

Od 17 III 1981 przewodniczący KRH; przedstawiciel HiL w Sieci Wiodących Zakładów Pracy. 17 V 1981 współorganizator białego marszu po zamachu na Jana Pawła II. W V 1981 przewodniczący delegacji „Solidarności” na Kongresie Międzynarodowej Federacji Metalowców w Waszyngtonie. Od V 1981 z upoważnienia KKP przewodniczący grupy negocjacyjnej „Solidarność” w Sejmie PRL ds. ustawy o przedsiębiorstwie państwowym i samorządzie załogi (ustawę przyjęto we IX 1981). W VII 1981 delegat na IWZD Regionu Małopolska, delegat na I Krajowy Zjazd Delegatów, członek Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

13-16 XII 1981 uczestnik strajku w HiL, przewodniczący RKS „S” Regionu Małopolska; po pacyfikacji strajku w ukryciu. 13 I 1982 zatrzymany, przez 2 dni internowany, nast. aresztowany, 25 II 1982 skazany wyrokiem Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego na 4 lata więzienia i 2 lata pozbawienia praw publicznych, osadzony w ZK w Krakowie, nast. Raciborzu, Strzelcach Opolskich, Kłodzku i Strzelinie; 13-31 VIII i w X 1982 uczestnik głódówek o przyznanie statusu więźnia politycznego; wydawał nielegalne gazetki więzienne „Ekstrema” i „Krata”, prowadził nastuch radiowy na przemyconym odbiorniku; 25 XI 1983 zwolniony na mocy amnestii; w III 1982 zwolniony z pracy. ZUS odmówił przyznania mu III grupy inwalidzkiej mimo udokumentowanej choroby.

Od 1983 współorganizator i uczestnik Duszpasterstwa Ludzi Pracy i Mszy za Ojczyznę, m.in. w Krakowie-Mistrzejowicach, Warszawie, Piekarach Śl., Tarnowie, Dębicy. 1983–1989 utrzymywał się z rolnictwa. 1984–1989 kilkadziesiąt razy zatrzymywany i przesłuchiwany. W 1984 współinicjator Chrześcijańskiego Uniwersytetu Robotniczego im. kard. Stefana Wyszyńskiego przy parafii św. Maksymiliana Kolbego w Krakowie-Mistrzejowicach; od 1984 członek KIK. Od 3 XI 1984 w Małopolskim Komitecie Walki o Praworządność, 7 XI 1984 współzałożyciel i działacz Inicjatywy Obywatelskiej w Obronie Praw Człowieka Przeciw Przemocy.

Od 23 X 1986 prowadził jawną działalność na czele reaktywowanej KRH „S” (m.in. z Edwardem E. Nowakiem, Janem Ciesielskim i Stanisławem Handzlikiem).

26 IV – 4 V 1988 uczestnik strajku w HiL, członek KS, wraz z J. Ciesielskim i S. Handzlikiem przejął kierowanie strajkiem, po pacyfikacji strajku pobity, 5 V 1988 aresztowany, po 14 dniach zwolniony na skutek interwencji przedstawicieli Kurii Biskupiej. Od 19 V 1988 członek Komitetu Organizacyjnego „S” HiL. Od 30 IX 1988 członek jawnego RKS Małopolska, od 8 III 1989 członek Prezydium tegoż.

Od 25 IX 1988 w Krajowej Komisji Wykonawczej, od 18 XII 1988 w Komitecie Obywatelskim przy Przewodniczącym „Solidarności” Lechu Wałęsie; 27 I 1989 uczestnik spotkania przygotowawczego do Okrągłego Stołu w Magdalence k. Warszawy. W 1989 uczestnik obrad plenarnych Okrągłego Stołu oraz w zespole ds. gospodarki i polityki społecznej. II-VI 1989 w zespole redakcyjnym „Czasu Solidarności”. Od 10 IV 1989 w Małopolskim Komitecie Obywatelskim.

1989–2004 ponownie zatrudniony w HiL (od 1990 Huta im. Tadeusza Sendzimira). Od 28 IV 1989 – I 1992 przewodniczący KRH w HiL. 1989–1991 poseł RP z listy KO „Solidarności”, przewodniczący Obywatelskiego Klubu Parlamentarnego; 1990–1992 delegat na WZD Regionu Małopolska i KZD „S”. W 1990 współzałożyciel Stowarzyszenia Wspólnota Polska, od III 1990

w redakcji dziennika „Czas Krakowski”. 1991–1993 poseł RP z listy Krakowska Koalicja Solidarni z Prezydentem. W 1993 redaktor nacz. dziennika „Nowa Gazeta”. 1996–1999 w PChD, 1999–2002 w PPChD, szef struktur małopolskich. 1998–2002 radny Sejmiku Województwa Małopolskiego z listy AWS. Od 2005 doradca prezesa w Agencji Rozwoju Przemysłu w Warszawie, prezes Stowarzyszenia PChD. Senator RP w list Prawa i Sprawiedliwości w 2011 roku, w kolejnych wyborach 2015 nie został wybrany.

Mieczysław Gil był żonaty z dziennikarką Ewą Gil – Gomułka, miał dwoje dzieci Zuzannę i Adama.

Mieczysław Gil zmarł 29 września 2022 roku w Krakowie i został pochowany w Alei Zasłużonych na Cmentarzu Rakowickim przy ul. Prandoty.

Odnaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (1980) przez Prezydenta RP na Uchodźstwie, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1990), Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2006), Krzyżem Wolności i Solidarności (2017), uhonorowany Medalem „Dziękujemy za wolność” (2014), pośmiertnie Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski (2022).

Opracowany przez Edward E. Nowak – Prezes
Stowarzyszenie Sieć Solidarności

Kraków, dn. 17.02.2025